

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Οι σύγχρονες «θεραπευτικές» λατρείες ή «εναλλακτικές θεραπείες»

Βασίζονται στην ΑΠΩΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ και είναι αντεπιστημονικές και ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΕΣ. Πολλά αποτελέσματά τους δεν διαφέρουν από τις ψευδο-θεραπείες τύπου placebo, που δημιουργούν σε ασθενείς τα εικονικά φάρμακα. Η ίαση επιτυγχάνεται κατ' αυτούς σε ενεργειακό, συμπαντικό και ολιστικό επίπεδο (εξ' ου και 'ολιστικές θεραπείες' όπως αυτοτιτλοφορούνται). Βασικός σκοπός των 'ενεργειακών θεραπειών' είναι, όπως ισχυρίζονται, ΝΑ ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΘΕΙ Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ που σε φυσική κατάσταση ρέει μέσα σε κάθε άνθρωπο, και που ονομάζεται συμπαντική, βιοενέργεια, κοσμική ενέργεια κ.λπ., ενώ σε περίπτωση που αυτή η ενέργεια διακοπεί, λένε, αρρωσταίνει ο άνθρωπος. Και ακολουθεί φυσικά και ο οικονομικός σκοπός της διάδοσής τους, εφόσον τα έσοδα που αποφέρουν δεν είναι ευκαταφρόνητα.

Την ίδια φιλοσοφία με τα ανωτέρω λεγόμενα προβάλλει λ.χ. η ΓΙΟΓΚΑ με τις θεωρίες της περί παγκόσμιας ενέργειας 'Πράνα', περί 'ροής ενέργειας' στον οργανισμό, περί ανοίγματος κέντρων "τσάκρα" στο σώμα μας, δια των οποίων επιτυγχάνεται η σωστή ροή της ζωτικής ενέργειας. Αυτά πιστεύει η ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ, όταν διαδίδει πως, κατ' αυτήν, η δραστηριότητα των φαρμακευτικών της ουσιών οφείλεται στην εμφάνιση μιας «νέας λεπτής μορφής ενέργειας», που προκύπτει μέσα από την διαδικασία της δυναμοποίησης των φαρμάκων. Επομένως δεν έχουμε να κάνουμε, γράφουν, με ένα φάρμακο που δρα σε χημικό επίπεδο, αλλά μάλλον σε «Ενεργειακό». Από: [www.homeopathy.gr/homeopathy/introduction_homeopathy_vithoulkas.html]. Αυτά υποστηρίζει, και έτσι δουλεύει, ο ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ, που δέχεται την ύπαρξη 'Μεσημβρινών' στον οργανισμό του ανθρώπου (μη επαληθεύσιμοι 'δρόμοι ενέργειας' που συμπλέκονται με ομάδες νευρώνων), οι οποίοι, σε πολλές περιπτώσεις βλάβης, μπλοκάρουν υποτίθεται την διερχόμενη ενέργεια, με αποτέλεσμα να νοσεί ο άνθρωπος. Αυτή είναι και η διδασκαλία και η πρακτική της ΡΕΦΛΕΞΟΛΟΓΙΑΣ, η οποία «βασίζεται στην αντίληψη των ενεργειακών καναλιών, καθώς υποστηρίζει πως η ζωτική ενέργεια διατρέχει το σώμα από το κεφάλι έως τα άκρα 'μέσω' νοητών γραμμών/καναλιών» (<https://www.kentropodiou.gr/index.php/other-services/reflexologia>). Παρόμοια εκπαιδεύονται οι μαθητές στο ΡΕΪΚΙ, και τους μαθαίνουν να αρνούνται προσωπικό Θεό και να υποβιβάζουν τον Θεό σε απρόσωπη ενέργεια, που όποτε θέλει κάποιος (με ορισμένες τεχνικές) κατεβαίνει και εκτελεί ψευδοθεραπείες κάθε είδους. Με την ίδια μεταφυσική άποψη χρησιμοποιούν τους κρυστάλλους οι ΝΕΟΕΠΟΧΙΤΕΣ, για να προσελκύσουν δήθεν 'πνευματική ενέργεια' που εκλύουν και για να ανακαλύψουν, και μέσα από αυτό-ύπνωση, την «συμπαντική αλήθεια» (βλ. «Η Ψευδώνυμος Γνώσις - Ο Αποκρυφισμός της Νέας Εποχής», Μιχαήλ Γ. Χούλη, εκδ. Στερέωμα, Θεσσαλονίκη, σελ. 62).

Ομοιοπαθητική, Ρεφλεξολογία, Βελονισμός, Σιάτσου, Γιόγκα, Διαλογισμός, Αρωματοθεραπεία, Χρωματοθεραπεία, Αγιουρβέδα κ.λπ., κατατάσσονται, ΣΥΜΦΩΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΘΗΝΩΝ, στις Ανορθόδοξες Θεραπευτικές Μέθοδοι (ΑΝ.ΘΕ.Μ.), που δεν είναι δηλαδή επιστημονικώς αναγνωρισμένες και

επικυρωμένες (βλ. 'Ανορθόδοξες θεραπευτικές μέθοδοι Ιατρικώς και Εκκλησιαστικώς', του Αθανάσιου Β. Αβραμίδα, από τον Επίσημο Ιστότοπο της Εκκλησίας της Ελλάδος, www.ecclesia.gr/greek/holySynod/committees/pastoral/alli_iatriki.html). Η Εκκλησία δεν παύει να ενημερώνει αναφορικά με τις ΑΝ.ΘΕ.Μ., και γενικότερα τις αποκρυφιστικές τεχνικές, ότι για να εξαπλώσουν τις δοξασίες τους, χρησιμοποιούν εκείνες τις «θεραπευτικές» που προσπαθούν ΝΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ-ΜΑΓΟ στη σύγχρονη κοινωνία μας. Οι περισσότερες από τις μεθόδους αυτές «θεμελιώνονται σε ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ κοσμοθεωριακή τοποθέτηση και εμπλέκουν μέσα στις διαδικασίες τους τον ανατολικό μυστικισμό, τη μαγεία-σαμανισμό και τις αντιχριστιανικές αντιλήψεις της 'Νέας Εποχής'» (Θ' Συνδιάσκεψις Εντεταλμένων Ορθόδοξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων δια θέματα Αιρέσεων και Παραθρησκείας», Εύβοια, 8-13 Οκτωβρίου 1997). ΩΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ δεν πρέπει επομένως να παρασυρόμαστε από τον οποιονδήποτε μάς τάζει θεραπεία, αλλά ανάγκη είναι να εξετάζουμε το ποιόν του και τα πιστεύω του. Το βασικότερο είναι η σωτηρία της ψυχής μας. Γι' αυτό και δεν καταφεύγουμε, ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ, σε μάγους, αποκρυφιστές, μέντιουμ, αστρο-μελλοντολόγους, μεταφυσικούς ψευτογιατρούς, αιθέριες ινδουιστικές ενέργειες και αλλότριους ψεύτικους θεούς.

Αγιουρβέδα

Η Αγιουρβέδα είναι ένα ινδουιστικό και Άπω-ανατολικά θεραπευτικό σύστημα, που περιέχει διαλογισμό, χορτοφαγία, ασιατικούς τρόπους καθάρσης και υγιεινής. Σκοπός είναι και εδώ η σωστή ροή ενέργειας στον οργανισμό, καθότι για την Αγιουρβέδα ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΟΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ μέσα στο σύμπαν. Ο διαλογισμός, η σωστή διατροφή, οι επιρροές των πλανητών, η σωστή αναπνοή κ.α. εξαπλώνουν σωστά, μας λένε, την ενέργεια στον οργανισμό, ο νους ελευθερώνεται από τους εξωτερικούς περισπασμούς, η ενέργεια αρχίζει και ελέγχεται συνειδητά, ανοίγει το τρίτο μάτι, δια της σπονδυλικής στήλης η ενέργεια ρέει προς το μυαλό, και όλα αυτά οδηγούν προς την αυτό-ανάπτυξη. Η έννοια της Πράνα είναι και εδώ ιδιαιτέρως παρούσα, θεωρείται «η ίδια η ουσία της ζωής», «συντηρεί και θρέφει τη ζωή», ενώ δια του οξυγόνου «εισέρχεται στο σώμα».

Βασικό κλειδί τόσο της Αγιουρβέδα όσο και της Γιόγκα είναι το ότι η συνείδηση, ΤΟ ΕΓΩ ΜΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΤΗΛΟ, ότι η ατομική συνείδηση είναι ένας μύθος, η ουσία της ύπαρξης είναι μια ψευδαίσθηση, μη πραγματικότητα. Εξ' ου και η πίστη στο Κάρμα (συσσώρευση έργων, που ευθύνονται για την επόμενη μετενσάρκωση) και στη Μετενσάρκωση (πολλαπλές επανενσαρκώσεις του γνήσιου εαυτού-ταξιδευτή- 'πνεύματος' σε διαφορετικό κάθε φορά σώμα), που αναπόσπαστα συνοδεύουν τη ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ιδεολογία της Αγιουρβέδα και της Γιόγκα. Στο πλαίσιο αυτό η αγιουρβεδική φιλοσοφία δέχεται απρόσωπη αθανασία μετά θάνατον («αν η σταγόνα πέσει στον ωκεανό, γίνεται ωκεανός - και δεν μπορείς ποτέ να τη βρεις πάλι»), τον δε 'πραγματικό εαυτό' κατανοεί ως ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΪΚΗΣ ΟΥΣΙΑΣ (Γνωστικισμός), που πρέπει να συνειδητοποιηθεί δια του διαλογισμού. Οι θεωρίες αυτές είναι ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ, ο οποίος δέχεται: (α) πως είμαστε δημιουργημένοι δια των ακτίστων ενεργειών του Θεού και δεν

αποτελούμε κομμάτι ή απορροή της θείας ουσίας, (β) προσωπική ζωή και συνείδηση μετά θάνατον, και (γ) Κρίση αμέσως μετά θάνατον (αν και περιμένουμε κατά την Δεύτερη Έλευση του Χριστού την Τελική, ψυχοσωματικά πλέον, Κρίση του κόσμου), πίστη που εκφράζεται με τα λόγια του αποστόλου Παύλου: «Οι άνθρωποι μία φορά πεθαίνουν κι ύστερα κρίνονται από το Θεό» (Εβρ. 9,27).

Σύμφωνα με τα λόγια των οπαδών της, «Η Αγιουρβέδα βασίζεται πάνω στο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ και ψυχολογικό υπόβαθρο της Γιόγκα, της Samkya και της Vedanta» (σημείωση δική μας: καθαρός ινδουισμός).... Οι αγιουρβεδικοί διδάσκουν ότι «τα αισθητήρια όργανα του παιδιού, καθώς και το είδος του μυαλού του, ο νους του και η μνήμη, ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ σε μεγάλο βαθμό ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΜΑ προηγούμενων ζωών» του. Θεωρεί ότι «οι ασθένειες προκαλούνται από δυο αιτίες: είτε εξαιτίας ανισορροπίας των ενεργειών του σώματος αυτού κάθε αυτού, είτε σε ΚΑΡΜΙΚΟΥΣ λόγους Πολλές Αγιουρβεδικές πρακτικές επίσης αναφέρονται στις Βουδιστικές διδασκαλίες και σε ιστορίες του ίδιου του Βούδα Οι αρχές της Αγιουρβέδα είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της πιο αρχαίας Ριγκ Βέδα. Τα βεδικά άσματα (σημείωσή μας: Οι Βέδες αποτελούν τα πιο αρχαία κείμενα του Ινδουισμού) παρέχουν κραδασμούς ήχων, οι οποίοι ισορροπούν τις 3 διαθέσεις / ιδιοσυγκρασίες στο σώμα και ανοίγουν τις λεπτές λανθάνουσες δυνάμεις του μυαλού. Από αυτές απορρέει μια πλήρης θεραπεία με μάντραμ» (σημείωση δική μας: επικλήσεις ειδωλολατρικών θεοτήτων - τα κεφαλαία γράμματα δικά μας) . Δεν πρόκειται επομένως μόνο για ανατολίτικη μη συμβατική ιατρική, αλλά ΚΥΡΙΩΣ ΓΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΑΠΕΧΕΙ ΠΛΗΡΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.

Ο αγιουρβεδικός εξάλλου τρόπος ζωής και η φιλοσοφία του πόρρω απέχουν από τον μεσογειακό τύπο ανθρώπου, τον Έλληνα, τη φιλοσοφία και τις συνήθειές του, τον δυτικό τρόπο ζωής, αφού παραπέμπουν κυρίως σε ΑΤΟΜΙΚΑ-ΕΣΩΣΤΡΕΦΗ ΠΡΟΤΥΠΑ και συμπεριφορές και όχι σε συλλογικά, κοινωνικά και αγωνιστικά. Η λιτότητα λ.χ., η ελεημοσύνη, η μη βία, η αληθινή πίστη στο Θεό, η νηστεία κ.λπ. υπάρχει βασικά για την «αγνότητα του νου και των πράξεων». «Ο θυμός, η απληστία, ο φθόνος, η βία και η κακοήθεια» πρέπει να αποφεύγονται γιατί «καταστρέφουν τη χημεία του σώματος», αλλά και γιατί «προωθούν την ανάπτυξη ορμονών και ενζύμων». Δεν πρέπει να είναι κανείς θυμωμένος, γιατί δημιουργείται «ένα υπερβολικά όξινο περιβάλλον για τον οργανισμό και τα κύτταρά του υποφέρουν» κ.α.

Συναντά κανείς, τέλος, και ΜΕΓΑΛΗ ΘΡΗΣΚΟΛΗΨΙΑ στην Αγιουρβέδα, όπως υπήρχε βέβαια και στην αρχαία Ελλάδα και στα λαϊκά στρώματα στο Βυζάντιο, αλλά αυτό δεν παύει να σερβίρεται και σαν σίγουρη τώρα θεραπευτική εμπειρία: «Αν το παιδί ενοχληθεί (συναισθηματικά) και η κατάσταση συνεχίζεται, μπορεί μια γυναίκα του σπιτιού να απομακρύνει τις ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ, περνώντας τα ακόλουθα τρία αντικείμενα πάνω από το κεφάλι του μωρού, καθώς αυτό θα κοιμάται. Η γυναίκα αυτή θα πρέπει να κάνει πρώτα διαλογισμό: 1. Μία πέτρα, η οποία πρέπει στη συνέχεια να πεταχτεί έξω από το σπίτι, στο έδαφος, 2. Εφτά κρυστάλλους αλατιού (οι οποίοι πρέπει στη συνέχεια να πεταχτούν σε τρεχούμενο νερό), 3. Κόκκινες ξερές καυτές πιπεριές (οι οποίες πρέπει να πεταχτούν στη φωτιά)». Πώς να σχολιάσει κανείς τέτοιου είδους «σύγχρονες» πρακτικές και «ιατρικές» συμβουλές,

που μόνο σε προχριστιανικά χρόνια και δεισιδαιμονικά περιβάλλοντα συναντάμε; .